

често да размышляваме за него: и 3) Трѣбува не само да го разумѣваме, но и дѣйствително да го изпълняваме, — да принасяме плодъ. Който изпълнява това щото е вече научилъ отъ слово-то Божіе, ще може да разумѣва още повече, споредъ както казва Христосъ: “Внимайте това което слушате; защото, който има, ще му ся даде.” Мар. 4; 24, 25. “Ако ище нѣкой да прави неговѣ-тъ волю, позна ще за поученіе-то.” Іоан. 7; 17.

П. Съ каквы думы свърши Христосъ тѣхъ притчъ?

О. Който има уши да слуша, нека слуша. Ст. 9.

Т. е. това щото ви казувамъ е много важно, за това внимавайте на значеніе-то му. Видь тълкуваніе-то на гл. 11; 19.

П. Послѣ що попитахъ Іисуса ученици-ти му?

О. И пристѣпихъ ученици-ти и рекохъ му: защо имъ говоришь съ притчы? Ст. 10.

П. Що ся разумѣва отъ това?

О. Разумѣва ся че Христосъ сега за пръвъ пѣтъ учаше народъ-тъ съ притчы.

П. Дѣ бѣше Іисусъ когато го попитахъ ученици-ти му тоя въпросъ?

О. Марко казува че бѣше “когато останѣхъ на самъ” (Мар. 4; 10). Вѣроятно това бѣше когато той “остави народъ-тъ и дойде въ къщи.” Ст. 36.

П. Що имъ отговори Іисусъ?

О. А той отвѣща и рече имъ: защото вамъ е дадено да познавате тайны-ты на царство-то небесно, а тѣмъ не е дадено. Ст. 11. Мат. 11; 25. Мар. 4; 11. 1 Кор. 2; 10, 14. Еф. 1; 9, 18. 3; 1. Кол. 1; 26, 27. 1 Іоан. 2; 27.